

24 IUNIE
CANON DE RUGACIUNE
LA NASTEREA
SF. PROROC IOAN BOTEZATORUL
ATENA, 1920

Ὁ Ν. Καὶ ὁ Κανὼν. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν
δωδεύσας. Ὡδὴ Α'. Προφήτα.

Δεινῶς με χειμάζουσι λογισμὸν, πρὸς σὲ καταφεύγω, σω-
τηρίαν ἐπιζητῶν, Προφήτα καὶ Πρόδρομε Κυρίου, ἐκ πάσης
νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι.

Παθῶν με ταραττοῦσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπι-
πλώσαι μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον μάκαρ, ταῖς πρεσβείαις,
ταῖς πρὸς Θεὸν σου, προφήτα καὶ σῶσόν με.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης καὶ Οὐρανοῦ, ποιητὴν ἀπάντων
ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, ὡς αὐτὸν βαπτίσας ἐκδυσώπει, ἐκ πά-
σης νόσου, καὶ βλάβης ρυσθῆναί με.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντα τὸ Σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας
καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη, Θεομήτωρ, ὡς
ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Προστασίαν καὶ σκέπην τὴν σὴν αἰεὶ δίδον μοι, ἐπικαλου-
μένῳ, Προφήτα, σὺ μὲ κυβέρνησον, ταῖς ἰκεσίαις σου, τὸν
ἀσφαλῆ πρὸς λιμένα, καὶ δεσμῶν με λύτρωσαι τοῦ πολεμή-
τορος.

Ἰκετεύω Προφήτα, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τὰς προσ-
βολὰς τῶν δεινῶν τόσων πάντοτε, ἐπερχομένας μοι, ἐξ ἐμοῦ,
Πρόδρομε ταχὺ, μακρὰν ἀποδίωξον ταῖς ἰκεσίαις σου.

Χαλεπαῖς ἀμαρτίαις καὶ νοσεροῖς πάθεσι περικλυζομένῳ,
Προφήτα, σὺ μὲ βοήθησον, ὑπὸ τὴν σκέπην σου ὀλοτελῶς
προσφυγόντι, καὶ θερμῶς κραυγάζωντες, σῶσον με Πρόδρομε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργε-
σίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι ὡς
δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ τὸν Χριστὸν κύησασα μόνη Πανάχραντε.

ᾠδὴ Δ' Εἰσακήκοα Κύριε. Προφήτια τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν παθῶν μου τὸν τάραχον, ὁ τὸν εἰρηνάρχην βαπτί-
σαι Κύριον, ταῖς πρεσβείαις σου κατεύνασον, καὶ εἰς γῆν
πραέων με ἐνόρμισον.

Εὐσπλαχνίας τὸ πέλαγος, ὁ ἀνυποστόλως κηρύξας ἅπασι
καθικέτευε σοῦ δέομαι, τῶν βασάνων ὅπως λυτρωθείημεν.

Ἀπολαύοντες, Πρόδρομε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χα-
ριστήριον, ἀναμέλομεν ἐφύμνιον, οἱ τῆς σῆς τριφῶντες ἀν-
τιλήψεως.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκρά-
δαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε δυσχερείας πάσης ἐκλυ-
τρούμεθα.

ᾠδὴ Ε' . Φώτισον ἡμᾶς. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Πλήρωσον ἡμῶν τὰς αἰτήσεις τῶν τιμώντων σε, ὁ τοῦ
ἀδύτου τὴν ὑφήλιον, φωτὸς πληρώσας τῷ κηρύγματί σου
Πρόδρομε.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, ὁ
αἰωνίαν κηρύξας λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν
ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

Λύσων τῶν δεινῶν νοσημάτων τὴν ἀσθένειαν, τῶν πρε-
σβειῶν τῶν σῶν τῇ θερμότητι, ὁ τὸν Σωτῆρα βαπτίσαι φα-
νεῖς ἐπάξιος.

Καὶ νῦν.

Ἰασαι Ἄγνη, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς
σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν ταῖς πρεσβείαις σου παρά-
σχου μοι.

ᾠδὴ Σ' . Τὴν δέησιν ἐκχεῶν. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ἐξάρπασον, ἀφθαρσίαν μοι δι-

δοὺς ἀπολαύειν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ ἐξ ἐφόδου τῶν νόσων ἐξαίρων με· δεήσῃσαι σαῖς, Βαπτιστά, ἐν Κυρίῳ καὶ σῶσόν με δέομαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ θερμὸν ἐν περιστάσεσι πρέσβυν, καὶ πειρασμῶν διαλύοντα νέφος, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ βλάβην ἐλαύνοντα καὶ δέομαι ὁ δυσμενῆς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με

Δόξα.

Ἐν λάκκῳ ἁμαρτιῶν ἐμπέπτωκα, καὶ αὐτοῦ ἀναδραμεῖν οὐκ ἰσχύω· ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἐκ λάκκου λεόντων, βαπτίσας, πάλαι προφήτην ρυσάμενον, λιτάνευε ἵνα ἐξ αὐτοῦ, ἀναγάγημε, Τίμιε Πρόδρομε.

Καὶ νῦν.

Ὡς τείχος καταφυγῶς κειτήμεθα καὶ ψυχῶν σε παντελῆ, σωτηρίαν, καὶ πλατισμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Διάσωσον ἐκ πάσης νόσου, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγοντας καὶ λύτρωσαι αἰωνίων βασάνων.

Ἄχραντε ἢ διὰ Λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ. ᾠδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς
Ἰουδαίας. Βαπτισιὰ τοῦ Χριστοῦ.

Τῆς Ἀδὰμ ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον, λόγον τὸν διαρή-
ξαντα, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου κραυγάζων ὑπεδέξω, Ἰωάννη
πανεύφημε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, τὸν φιλόανθρωπον, Μάκαρ ὑπὲρ τῶν
δούλων σου, δυσώπει τῶν πταισμάτων, καὶ νόσων ἰοβόλων,
λυτρωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ γαλήνιον ὄρμον, καὶ ἐν κινδύ-
νοις ταχὺν προστάτην τοῖς καλοῦσιν, εἰδότες σε βοῶμεν, τὸ

— 48 —

κλυδώνιον στόρεσον, ἀσθeneiῶν, Βαπτιστὰ, ταῖς ἱκεσίαις σου,

Καὶ νῦν.

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια
τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀ-
ξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ Η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν. Βαπτι-
σιὰ τοῦ Χριστοῦ.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης,
Προφῆτα, βοῶντας, καὶ ἐξαιτουμένους τὴν σὴν ἐπιστασίαν.

Τῶν ἰαμάτων τῶν δαψιλῆς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί
σε, προφῆτα, καὶ ἀνευφημοῦσι, Παμμάκαρ Ἰωάννη

Δόξα Πατρί.

Τῆς σωτηρίας τὸν ἀρχηγὸν ἱκετεύων, τὸν Χριστὸν προ-
φῆτα, μὴ ἐλλείπης, ὅπως ἐκ βασάνων ρυσθῶμεν αἰωνίαν.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν
τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ροήν μου τῶν δακρῶν μὴ ἀποποιήσεις, ὁ ἐν ροαῖς Ἰορδάνου τὸν πάντων Θεὸν, συγκαταβάντα βαπτίσας, ὃν μεγαλύνομεν.

Κακώσεως δαιμόνων, τῆς ἀδιαλείπτως ἐκπνεζούσης προφητῶντα με λύτρωσαι, καὶ ἐπηρείας τῆς τούτων δεῖξον ἀνώτερον.

Δόξα.

Ἰσχὺς καὶ θεραπεία, τῇ ἐξ ἀκρασίας καὶ χαλεπῆς ἀμαρτίας, προφήτα γενοῦ, κεκακωμένη ψυχῇ μου, ἵνα γεραίρω σε.

Καὶ νῦν.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Τὸ " Ἀξιον ἐστὶν καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

" Ἀξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

" Ἀγονον καὶ ἄκαρπον τὴν ψυχὴν, κέκτημαι, παμμάρκαρ, φύλλα μόνον ἄνευ καρπῶν, ἔρημον ἀπάσης ἀγαθῆς ἐργασίας, προφήτα ἀρετῶν με δεῖξον καρπούμενον.

Ἐπί τῶν ἐδείχθης τῶν προφητῶν, σφραγὶς Ἰωάννη, καὶ θειότατος τοῦ Χριστοῦ, Πρόδρομος καὶ κήρυξ, ὃν καὶ κατηξιώθης, βαπτίσαι Ἰορδάνου τοῖς θείοις νάμασιν.

Τὴν μνήμην τελέσωμεν ἀδελφοί, Κάρας τῆς Ἁγίας, τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῆς ἀποτμηθείσης ὑπὸ Ἡρώδου πάλαι νυνὶ δὲ προχέουσης πᾶσιν ἰάματα.

Τὸν γνωρισθέντα μείζονα Προφητῶν, Πρόδρομον τὸν θεῖον, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ· τὴν Κάραν γὰρ ἐτμήθη, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδου, κηρύξη τοῦ Σωτῆρος τὴν θείαν ἔλευσιν.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε τοῦ Χριστοῦ, λύχνε φασφάβε, ἱκετεύω σε Βαπτιστὰ, λύχνον ἀναψον μου ψυχῆς τῆς ταλαιπώρου· ἐσκοτισμένην οὖσαν σὺ καταλάμπρυνον.

Δέομαι Προφήτα καὶ Βαπτιστά, μὴ μὲ ὑπερίδης τὸν ἀνάξιον πρεσβευτήν, καταβαπτισθέντα τοῖς πάθεσι τοῦ βίου καὶ ἐν βορβόρῳ ὄντα σὺ ἐξανάστησον.

Πρέσβευε Προφήτα πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῶν καταφευγόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, καὶ ρῦσαι πάσης νόσου καὶ περιστάσεως.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Τὸ Ἀπολυτίκιον ἤχος Δ'.

Ὁ τίμιος Προδρομος ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ, δεσμοὺς διερήξατο τῆς σιτεινεούσης μητρὸς, ἐν δὲ τῇ σφαγῇ αὐτοῦ, ἔοφιγξε τὰς σφραγίδας, τοῖς ἐνθέου ἀγνοίας, ἔλεγχος χρη-

4

— 50 —

ματίσας τῆς Ἡρώδου μοιχείας, αὐτοῦ Χριστιέ ἰκεσίαις πάντας ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεῦει ὡς ἔθος. Ἐν τῇ Ἀπολύσει ψάλλομεν τὸ Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σπεῦσον ἐξελοῦμε πειρασμῶν, Προδρομε Κυρίου Παμμάκαρ, καθικειτεύω σε, μάτην γὰρ κεκίνηται οἱ πολεμοῦντες με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ δαίμονες, ζητοῦντες ἀρπάσαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν. Μὴ μὲ καταλύπης εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον, Προφήτα, ὅτι οὐ μοῦ πέλει καταφύγιον.

Ἐν Ἀθήναις 10 Ὀκτωβρίου 1912.

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερεὺς.